

Către sine de Leopardi.

Si-acum te odihnește pentru totdeauna,
Inima mea ostenită A pierit iluzia din urmă,
Pe care în mine eu o credeam eternă A pierit Și eu simțesc
Că nu numai speranța
Iluziilor dragi, dar și dorința în noi s'a stins
Te odihnește pe vecie. Căci destul
Te-ai frământat Și nu e lucru ce să merite
Svâcnirile tale Nici e vrednic de suspine
Pământul Amărăciune și urît
E viața, nu altceva, și noroi e lumea
Liniștește-te de aci înainte Disperează
Pentru cea din urmă oară Neamului nostru soarta
I-a dăruit doar moarte De-acum disprețuește-te
Pe tine, natură, groaznică
Putere ce, în ascuns, cârmuește nefericirea omenească,
Și nesfârșita deșertăciune a totului

Trad de BARBU CONSTANTINESCU.
